

DEN NØGNE HISTORIE

Freikörperkultur - forkortes til FKK - går ud på, at mennesker bevæger sig nøgne rundt i deres fritid, især ved stranden, men det kan også være i forbindelse med sport eller andre fællesaktiviteter.

Det er ikke forbundet med seksualitet, men med glæden over naturen og den frihed, der følger med det at være nøgne.

FKK går tilbage til slutningen af det 19. århundrede, især i Berlin-regionen. Siden er det blevet udbredt til mange europæiske lande, Nordamerika og Australien. Især Østrig, Schweiz og Skandinavien har taget idéen til sig.

Hvor nøgne er de egentlig i Tyskland nu om stunder? Det skændes eksperter og nudismeforeninger om i sommervarmen, mens nogle i hvert fald beviser, at den frie kropskultur - forkortet FKK - stadig lever. Her ses mænd, der bader i sol og vand ved Isar-flodens bred i Bayern. Foto: Sina Schuldt/dpa

»Jeg har mave, men nu er det lige meget, hvad andre tænker«

På klubniveau er der langt færre tyskere, som smider tøjet sammen. Men i den tyske hovedstad får trenden forstærkning udefra.

SOLVEIG GRAM JENSEN
Jyllands-Postens korrespondent
solveig.g.jensen@jp.dk

BERLIN
Nogle ligger. Andre sidder. Mange læser i en bog, skriver beskeder på telefonen eller hører musik. Næsten samtlige de 30-35 mænd på græsset er nøgne.

Det er torsdag eftermiddag, solen skinner. En gang må den slås med tynde skyer. Et par amerikanske turister fotograferer en statue i nærheden. Med regelmæssige mellemrum trækker en cyklist af sted på stien.

2019 er en sommer som så mange andre i den berlinske park Tiergarten. Her er de vant til, at folk smider alle kludene for at være så tæt på naturen som muligt. For italienske Pascal Ferrara, 35, er det derimod den første sommer, han har kastet sig ud i solbadning uden en trævl på kroppen.

»Det er behageligt. Og her er sikkert og rent. Man føler sig fri.«

I Tyskland kaldes det for *Freikörperkultur*, det vil sige

en fri kropskultur. I daglig tale forkortes det til FKK. Pascal Ferrara har fået så meget smag for det, forklarer han, at han kommer forbi to til tre gange om ugen, når vejret tillader det.

En hurtig rundspørge til et par andre af mændene på plænen afslører, at her ikke kun er mestendels homoseksuel mænd, der er også en stor andel udlændinge. Flere af dem fortæller Jyllands-Posten, at de har hørt om bevægelsen af venner. Canadiske Antoine Kastanik, 32, der er installationskunstner, forklarer, at det ligefrem er en del af årsagen til, at han er flyttet til byen:

»Her er det i orden at være nøgen, og der er ingen, der fordømmer dig for det. Det handler om meget mere end at være nøgen. Det er ren frihed.«

Skønhedsidealernes terror

Mens den frie kropskultur i Berlin sågar har spredt sig til udenlandske tilflyttere, går det stærkt tilbage på landsplan. Mens der for 10 år siden var 41.685 medlemmer i hele Tyskland, var der i 2018 32.140. Går man tre-fire årtier tilbage i tiden, var der dobbelt så mange.

Ifølge den tyske sexolog Kurt Starke skyldes det faldende medlemstal, at FKK er blevet umoderne:

»Den frie kropskultur er

trådt ind i en ny etape; den er blevet uvæsentlig,« udtalte han for nylig til det tyske presseagentur DPA.

Samtidig, forklarer Starke, er det blevet et tabu at være nøgen. Ikke mindst pga. »de herskende skønhedsidealers terror.«

Tilbagegangen ses også af, at der tilbydes mindre plads til FKK-tilhængerne på strandene og i de svømmehaller, hvor man ellers gerne må være nøgen i den tilhørende sauna.

Tommelfingerbiografen

I Berlin-Brandenburg-foreningen holder de lige og kun lige skindet på næsen, forklarer formand Christian Utecht. Han er foreningens formand og har sammen med sin kone og datter været medlem i mange år.

»Man ligger og slapper af på græsplænen, nyder vandet, og børnene kan løbe frit rundt.«

For Christian Utecht er FKK en måde at være sammen med både sin egen og andre familier på:

»Det sociale fællesskab har både grundlagt venskaber og betydet, at selv om min datter var enebarn, har hun ikke været alene.«

Netop for børnene organiserer de masser af aktiviteter, ikke mindst sportslige, »så de ikke hele tiden sidder foran "tommelfingerbiografen",«

som han siger med henvisning til mobiltelefonerne.

Og her i hovedstaden lykkes det dem faktisk at få nye medlemmer, ikke mindst børnefamilier. Men selv i Berlin, som hvert år vokser i indbyggertal, holder det hårdt, forklarer han:

»Ingen vil længere binde sig til nogen form for frivilligt arbejde. Det ser man overalt i foreningslivet.«

Især kniber det her ligesom i resten af landet med at få fat på de 18-30-årige, forklarer Utecht:

»Skønhedsidealet er meget vigtigere for den her gruppe af unge,« siger han og tilføjer, at mange formentlig også frygter at blive fotograferet eller filmet i situationer, hvor de ikke fremstår så perfekte som muligt.

Protestbevægelsen

Faktisk er det netop for at gøre oprør imod det sociale pres om konstant at holde sig i form, at italienske Pascal Ferrara er begyndt at smide sine badebukser og vise sig præcis, som han ser ud:

»Jeg har mave, men nu er det lige meget, hvad andre tænker. Jeg er, som jeg er. Det handler også om frihed til at gå imod de her modeller og skuespillere fra de sociale medier. Især på homoseksuelle mænd er der et stort pres. For dem er det nøjagtigt som for kvinderne.«

På den måde nærmer han sig - i en vis udstrækning - en vigtig del af den rolle, som FKK tidligere har spillet i Tyskland.

Idéen med at nyde livet i den form, man nu engang har, har fandtes i Tyskland i over 100 år. Mest udbredt blev bevægelsen i arbejderklassen, hvor den blev knyttet sammen med en sund livsstil.

Da nazisterne kom til magten, blev det forbudt, og det forbud blev fastholdt i DDR. Men netop her blev FKK end-

nu mere populært i de kommende årtier. Og den »protest« formåede regimet ikke at lægge låg på: At bade nøgen var en privatsag, forklarer den tyske tv-kanal MDR på sin hjemmeside.

DDR's nøgne look

I løbet af årene voksede antallet af østtyskere, der smed tøjet og holdt ferie uden en trævl på kroppen. Langsomt blev den politiske ledelse tvunget til at tilpasse sig. I 1982 var der 40 officielle nøgenstrande i DDR. Bare seks år senere var der allerede 60.

På den anden side af jerntæppet mødtes vesttyskerne i FKK-foreninger, men de holdt sig mestendels til at være nøgne sammen i saunaerne. Derfor blev de overvældet af antallet af nøgne østtyskere på strandene, da muren faldt. Men her satte østtyskerne sig igennem en gang til og sørgede for, at det forblev tilladt at være nøgen på i hvert fald en del af strandene.

Ifølge formanden for det nationale FKK-forbund, Wilfried Blaschke, er der også mulighed for, at de hudskende tyskere igen sætter sig igennem. I dag står skellet ikke mellem øst og vest, men mellem land og by:

»Byerne er blevet langt mere liberale. Her stiger medlemstallet tydeligt,« siger han til DPA.

”

Jeg er, som jeg er. Det handler også om frihed til at gå imod de her modeller og skuespillere fra de sociale medier.

Pascal Ferrara, nudist